

Qaiacce necesse est – Det er nødvendigt at ro kajak (som romerne måske ville have udtrykt det)

Strøtanker ved vandkanten af Hans Ketil Nexø Kajakklub

Hvad er det, der gør, at man igen og igen søger ud på havet i sin kajak? Hvorfor bliver man aldrig træt af at ro den samme strækning om og om igen? Hundredvis af gange har man været i Pærehavn, Svenskehavn, Balka havn og de andre nære og velkendte steder, og alligevel gør man det glad og gerne endnu en gang. En del af forklaringen er den friske luft og motion, men den kunne man jo få gennem så mange andre sportsgrene. For mig er én af grundene rent mental. Så snart jeg lægger fra land, lægger jeg denne verdens uro og travlhed bag mig og glider ud i en anden verden, som stort set har ligget uberørt fra tidernes morgen. Sådan har kysten set ud i årtusinder, og sådan vil den forhåbentlig se ud i de næste årtusinder. Samtidig med, at perspektivet udvides, lever man intenst i nuet, for havet, kysten og himlen fylder mit sind - jeg er der på havets betingelser. Sanserne åbnes for nye lyde, lugte og synsindtryk, og gennem kajakkens bevægelser bliver jeg ét med vandet. Jeg arbejder med og ikke imod elementet.

Der er aldrig to ture, der er éns. Lyset skifter i styrke og mæthed og reflekteres i vandet, vinden kan ændre retning og styrke på kort tid. Temperaturen og sigtbarheden kan være forskellig. Havets overflade kan ligne alt fra et spejl til kogende vand i en gryde, ligesom havbundens farver skifter hele tiden. Over sandbund spænder den fra sart lysegrøn til en mørkere flaskegrøn - alt efter dybden. Over stenbund hersker de mørkere brunlige og sorte farver. På klart spejlvand kan man få en følelse af, at man svæver på en skrøbelig flade af krystalglas, som kan bryde hvad øjeblik, det skal være, og man kan se den mindste detalje flere meter ned. Årstiderne skifter. Kysten skifter fra hvid over lysegrøn og mørkegrøn til en glødende efterårspalet, for siden at mørkne over de mørkebrune farver til sort. Er man vinterroer, kan man høre pagajen slubre i grødis og se vinterens tynde nyis krakelere i zig-zag lyn foran stævnen, når man går ind småhavnenes stille vand. Om sommeren kan man bade undervejs ved én af vore vidunderlige hvide sandstrande eller lægge til en klippe og dykke i en skjult vig. Man kan gå på langfart eller ligge helt stille mellem skærene og nyde de smukke farver og former over, omkring og under sig – for det er i høj grad en tredimensionel oplevelse at ro kajak. Somme tider bider vinden i ansigtet, og der skal arbejdes hårdt for at vinde terræn, andre gange surfer man af sted på bølgerne – hu hej hvor det går! Til andre tider glider kajakken stille af sted og blikket bliver fjernt, man ser blot på den yderste pynt uden rigtigt at fokusere, og kilometerne glider væk under én i en tilstand af meditation og velvære.

Med sin lille dybgang giver kajakken mig adgang til fladvandede naturområder, hvor jeg ellers ikke ville kunne færdes. Klippeafsætter og grotter, som er utilgængelige fra landsiden kan udforskes med kajakken. Modsat kan jeg færdes over havdybder på op til 100 meter ved Christiansø – jeg sidder lige trygt i min kajak.

De rummelige pakrum kan lastes med alskens friluftsgrej, så man kan overnatte derude i naturen - ja, man kan holde hele sin ferie i kajakken langs hjemlige eller fremmede kyststrækninger, have alle fornødenheder med sig og flere dage i træk være helt uafhængig af civilisationen.

Ikke kun om dagen kan man liste rundt langs kysten. At færdes derude i skumringen og om natten er en helt speciel oplevelse. Jeg vil aldrig glemme en fuldmånetur med troldeagtig dis, hvor jeg sammen med 3 andre oplevede morild, der føg langs kajakkens sider som gnister fra en slibesten.

Du kan vælge at ro alene – det er én ting, men du kan også vælge at ro i selskab med gode og nære venner, opleve fællesskabet og suge af den sprudlende glæde, der bobler rundt om dig. Samtidig er kajakken et herligt legetøj, hvor du kan tumle omkring og udvikle teknikker i rul, kantning og styretag. Der er hele tiden nyt at lære.

Alle disse muligheder ligger og venter derude, det er kun et spørgsmål om at udnytte dem. Der er ikke mange andre sportsgrene, der giver mulighed for de samme indtryk. Jo, havets cykel er i sandhed nøglen til mange gode oplevelser – året rundt, døgnet rundt.